

Προσεχώς :

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΣΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Τὸ τὸν τίτλον τοῦτο θὰ ἔκδοθῇ περὶ τὰ μέσα τοῦ προσεχοῦς Ἀπριλίου τεῦχος ἐξ 8 τυπογραφικῶν φύλλων, περιέχον πρωτότυπους καὶ ἀνεκδότους μονολόγους.

Μετὰ τοῦ παρόντος φυλλάδιου τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν» διανέμεται ἄγγελα τοῦ βιβλίου τούτου, ἐξ ἣς οἱ ἡμέτεροι συνδρομηταὶ δύνανται νὰ λάβωσι πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν.

Οὐθὲν νὰ ἔγγραφῇ συνδρομητὴς δύναται νὰ ποστεῖλῃ ἀπὸ τοῦδε δρ. 1,50 εἰς γραμματόσημα (ἐκ τοῦ ἔξωτεροῦ φρ. χρ. 1,50) δι' ἐπιστολῆς συστημένης :

Πρὸς τὸν Κύρεον Νικόλαον Π. Παπαδόπουλον

διευθυντὴν καὶ ἔκδοτην τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν»

δόδος Αἴδου, 119. Εἰς Ἀθήνας.

Διὰ τοὺς μὴ ἔγγραφέντας πρὸ τῆς ἔκδοσεως, τὸ Πατέρα τὸν θὰ τιμᾶται δρ. 2.

Ο κατάλογος τῶν κερδιδάντων κατὰ τὴν κλήρωσιν τῶν δώρων μας, ἢ δοποιαὶ ἔγινε τὴν 18 Φεβρουαρίου, θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ ἐπόμενον φυλλάδιον, ἐλλειψεὶ χώρου σῆμαρον.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εἰς τὸ Σχολεῖον διδάσκαλος ἔρωτῷ τὸν μικρὸν Πέτρον, τῷς κάρινει δεύτερος ἀδρίστος τοῦ λέγω.

Ο Πέτρος δὲν εἰσένει καὶ μένει ἄφωνος. Εἰς συμμαθήτης του ἔτη φεύριζει :

— «Εἶπα! » «Εἶπα! »

Καὶ δικρός Πέτρος, σιγὰ - σιγὰ :

— Τί εἶπες; Δὲν ἔκουσα...

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Λεοντοκάρδου Λιωτίδη

* * *

— Γιατὶ κλαίει δὲ Ισμήνη; Δέν της ἔδωσες ἀπὸ τὸ ροδάκινό σου;

— Τῆς ἔδωσα, μαμά, τὸ κουκούτσι.

— Πολὺ τῆς ἔδωσες, μπράδο!

— Κ' ἔγω αὐτὸν λέγω, μαμά. Αὖτο το φυέψῃ,

θὰ ἔχῃ ὀλόκληρη ροδακινιά!

Εστάλη ὑπὸ τῆς Ελληνίδος Καλλιτέχνης.

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Κ' ἔγω θεωρῶ τὸν ἑαυτὸν μου εὐτυχῆ, Βασιλίσσα τῷρις Ἀρέων, ποὺ σε συγκαταλέγω μεταξὺ τῶν φίλων μου. Σοῦ στέλλω ἔνα φίλακι μὲ τὴν αὐτράν, ἢ δοποιαὶ εἰνε ὑπὸ τὸ σηκπτόρων σου

Ἐλαθον τὴν ἀπάντησιν σου εἰς τὴν Α' Κυριακήν, Ἀρχιταράφες Θεμιστοκλῆ, καὶ μὴν ἀνηρούχης. Κρῆμαί ναὶ μὴν στέλλῃ τὸν ἀντιπρόσωπόν της καὶ ἡ Ήρατα Ἀγιθοδέσμη.

Εἶμαι σύμφωνος εἰς δόσα γράφεις, ἀγαπητές Κομφύνες. Τούτο δές εἶνε τὸ φυεδώνυμόν σου καὶ εἰς τὸ ἔχει νὰ το γράφης πάντοτε κάτωθεν τοῦ λόγιους ὑνδράτος σου.

Λυπούμασι, ἀγαπητές μου! Φούσες Ἀπολλον, ποὺ δὲν είματορ νὰ εὐχαριστήσω τὴν πειρέγειάν σου, «Εστώ» δὲν εἶνε πλέον συνδρομητής μου. «Ἀλλ' ἂν με ἀναγινώσκῃ ἀπὸ κανένα ἀλλον; δὲν τού το εἴτη κανεὶς χλλος. δὲν θὰ λυπηθῇ; » «Ἐπειτα, δὲν εἶπα δὲτι τού το κάμων τὴν χάριν νὰ μὴ φανερώσω τὸ ὄνομά του: «Ἄφος τορά ποὺ μανθάνω δὲτι τοῦ ἔκαμε ποφερήν ἐντύπωσιν ἡ παύσις του καὶ εἶνε πολὺ μετανοημένος, τόσον ποὺ καντεύων κ' ἔγω νά τον συγχωρήσω. — Τὸ γραμματάκι σου ως πάντοτε, χαριτωμένον καὶ ἔχυτον τὸ ἀνέγνωσα μὲ τὴν μεγαλητέραν μου εὐχαριστησιν.

Τὰ ἔνπειτα «παιδικὸν πνεύματα» ἀγαπητές μου Γεώργιες Οίκονομίδη, κάμουν τὸν γύρον τῶν ιόσμουν καὶ δὲτι αὐτὸν δὲν πρέπει νὰ παραξενεύσεις σταν τα βλέπεις συγχρόνως δημοσιευμένα εἰς διάφορα φύλλα. Εύχομαι νὰ περάσῃ γρήγορη ἡ ἀδιαθεσία σου καὶ σε ἀσπάζομαι.

Μοῦ δέρεσι πολὺ, ἀγαπητές μου! Αετὲς τὸν Ὀρέων (ἰδικόν σου τὸ φυεδώνυμον) δταν ἔρχεσαι μόνος σου εἰς τὸ Γραφεῖον μου καὶ φέρεται τὰ λύσεις σου καὶ σε ἀποτελέσαις σου. Εἴμαι κρυμμένη καὶ σε βλέπω τὸ νομίζεις! Μια στιγμὴ μένεις, διλγας λέξεις λέγεις καὶ φεύγεις. «Άλλα χύνεις ώδον μιαν εναδίλων ἀπὸ ἔξυπνάδαν, ἀπὸ καλωσύνην, ἀπὸ ἐπιμέλειαν, καὶ μορογοδᾶ τὸ Γραφεῖον μου πολλὴν ὥραν ἀφού φύγει.. Άς ητο δυνατόν νὰ ἤρχονται δέσις δοιοι μικροὶ μου φίλοι νά τους βλέπω καὶ νὰ χαίρωμα.

Τὲ γινεται, αἴτια, η ἀγαπητή Λιδών τὸν Παρασσόδη; Πολὺν καιρὸν ἔχει νά μου γράψῃ. Δὲν πιστεύω νά μ' ἔξχασε. ὦ, δοξά, πῶς εἶνε δυνατόν:

«Ἐβλεπα τὸ πένθος εἰς τὰς ἀπίστολάς σου, καλὴ μου Ὀμηρείας, ἀλλὰ δὲν ἔκειρε τίνος τὴν στέρησιν πενθεῖς. » Ω, πόσον ἐλυτήριον δταν το ἔμαθα! Τὰ μάτια μου ἔγειμσαν δάκρυα καὶ μία εὐχὴ ἔχηλθεν ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μου διὰ τὴν ψυχήν του καλοῦ, τού ἀνεκτημένου πατρός σου. Πόσον με ἡγάπα, πόσον εἰργάστηκε διὰ τὸ καλόν μου, πόσον ἐπεύθυνει νά με γνωρίσουν εἰς δυνατόν καὶ νά με κάμουν φίλην των δοιοι ἐλληνόπαιδες! — Σ' εὐχαριστῶ διὰ τὸν συνδρομητὴν ποὺ μου ἔνέγραψες αὶ εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ παυθέντος. » Είσαι: ἀξία θυγάτηρ τοῦ πατρός σου.

Εἴναι καλλιστα, τρυφέρα μου! Ελληνής Καλλιτέχνης, τὴν συγκίνησιν, τὴν ὁποιαν ἡσθάνθης, ιδούσα τὴν εἰκόνα τῶν μικρῶν τέκνων τοῦ Διαδόχου τὸ πιστεύων δὲτι τα είδες καὶ εἰς τὸν ὄντων σου δτως εἶνε ζωγραφισμένα, νά σου λέγουν: «Είμεσα Ἐλληνές! ζήτω η Ἐλλάς! καίρωμεν δὲτι είσαις καὶ νά σ' Ελληνές! »

Τὰ τρία πούδια, τὰ δοποιαὶ εἴστεις διὰ τὸ Νοσοκομεῖον τῶν πατέων, ἔσταλησαν δποιούς. Εἴναι πούδια, ἀγαπητές μου! Φούσες Ἀπολλον, ποὺ δὲν είματορ νὰ εὐχαριστήσω τὴν πειρέγειάν σου, «Εστώ» δὲν εἶνε πλέον συνδρομητής μου. «Ἀλλ' ἂν με ἀναγινώσκῃ ἀπὸ κανένα ἀλλον; δὲν θὰ λυπηθῇ; » «Ἐπειτα, δὲν εἶπα δὲτι τού το κάμων τὴν χάριν νὰ μὴ φανερώσω τὸ ὄνομά του: «Ἄφος τορά ποὺ μανθάνω δὲτι τοῦ ἔκαμε ποφερήν ἐντύπωσιν ἡ παύσις του καὶ εἶνε πολὺ μετανοημένος, τόσον ποὺ καντεύων κ' ἔγω νά τον συγχωρήσω. — Τὸ γραμματάκι σου ως πάντοτε, χαριτωμένον καὶ ἔχυτον τὸ ἀνέγνωσα μὲ τὴν μεγαλητέραν μου εὐχαριστησιν.

Λυπούμασι, ἀγαπητές μου! Φούσες Ἀπολλον, ποὺ δὲν είματορ νὰ εὐχαριστήσω τὴν πειρέγειάν σου, «Εστώ» δὲν εἶνε πλέον συνδρομητής μου. «Ἀλλ' ἂν με ἀναγινώσκῃ ἀπὸ κανένα ἀλλον; δὲν θὰ λυπηθῇ; » «Ἐπειτα, δὲν εἶπα δὲτι τού το κάμων τὴν χάριν νὰ μὴ φανερώσω τὸ ὄνομά του: «Ἄφος τορά ποὺ μανθάνω δὲτι τοῦ ἔκαμε ποφερήν ἐντύπωσιν ἡ παύσις του καὶ εἶνε πολὺ μετανοημένος, τόσον ποὺ καντεύων κ' ἔγω νά τον συγχωρήσω. — Τὸ γραμματάκι σου ως πάντοτε, χαριτωμένον καὶ ἔχυτον τὸ ἀνέγνωσα μὲ τὴν μεγαλητέραν μου εὐχαριστησιν.

Απὸ ἔνα γλυκὸν φιλάκιον εἰς τὸν ἀγαπητούς μου φίλους Π. Γ. Βλαχάκην, δὲ δοποιοῦ δὲτι θά μου γράψῃ καὶ πάλιν. — Ι. Α. Χ. εἰς τὸν ὄντων ἔσταλη τὸν ἀπόδειξης, «Κάδμον» εἰς τὸν εῖχομαι πᾶσαν ἔπιτυχιαν εἰς τὸν διαχρονικὸν, δεχομένη τὸ φενδόνυμόν του. — Ταχεῖτορ «Ιον», εἰς τὸ δοποιοῦ ἔσταλη τὸ ζητηθὲν φυλλάδιον, Στρατηγός Διμήτριος Βάρκαρας τοῦ δοποιοῦ δέχομαι τὸ φενδόνυμόν του. — Χρ. Β. Σαδούκαν, δὲ δοποιοῦ πρέπει νὰ γράψῃ καὶ τὸ φενδόνυμόν του καὶ τὸ φυναργαφήν του εἰς τὸ κάθε τοῦ ἀποστολήν, — Δίνον καὶ Δυκούρης Κογεβίνα, τοὺς δοποιοὺς εὐχαριστῶ διὰ τὴν κομψὴν ζωγραφίαν, καὶ κλ. κλ.

Εἴπε εἰς τὴν καλὴν σου μητέρα, Δευτέρη, δὲ δοποιοῦ δέρεσι πρέπει νὰ γράψῃ καὶ τὸ φενδόνυμό του εἰς τὸν γράμματον τοῦ εἰς κάθε τοῦ ἀποστολήν, — Δίνον καὶ Δυκούρης Κογεβίνα, τοὺς δοποιοὺς εὐχαριστῶ διὰ τὴν κομψὴν ζωγραφίαν, καὶ κλ. κλ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λόσιες στέλλονται μέχρι 31 Μαρτίου.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΙΟΥΔΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚ. ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 57)

Κατὰ τὰς πρώτας δε-

καπέντε νήμέρας τοῦ τα-

ξείδιου τούτου οὐδὲν ἄλλο

ἀξιοσημείωτον συνέθη.

Ἐν τούτοις ὁ καὶ ποὺς

μετεβάλλετο καὶ μετ' ὅλ-

γον θὰ ἤρχιζαν αἱ φοβε-

ραὶ ἐκεῖναι βροχαὶ, αἱ ὄ-

ποιαὶ ἀν δὲν θὰ παρεχώ-

λυον ἐντελῶς, τούτοις

τούτοις ἀπεβράδυνον τὴν

πρὸς βορράν πορείαν.

Ἐκ

τοῦ πατρός της, ὁ ὅποιος ἔξηκολούθει νὰ μένῃ ἀκίνηγνος εἰς τὴν ίδιαν θέσιν, με τοὺς ὄφθαλμούς προσηλωμένους ἐπὶ τοῦ χαρτονομίσματος τῶν πάντας δολλαρίων, ἐν ἑκφράσει λύπης βαθυτάτης.

— Δόστε μου αὐτὰ τὰ χρήματα, πατέρα, εἶπεν ἡ Δέα μὲν φοβόρον, διὰ νέ τον ἐνθαρρύνη, — καὶ αὔριο θὰ σας φέρω ὅτι σας χρειάζεται. Τώρα θὰ σκουπίσω τὸ δωμάτιόν σας καὶ θὰ ξεσκονίσω τὰ βιβλία σας.

Ἐπὶ τῆς τραπέζης του τῷ ὅντι ὑπῆρχον πολλὰ βιβλία, ἄλλα χρυσοδεμένα, ἄλλα χαροδεμένα, ἄλλα ἀδετα, μικρὰ ἢ μεγάλα, παλαιά ἢ καινουργῆς καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ βιβλία — περίεργον πρᾶγμα — ἐφερον τὸ ίδιον δόνομα χαραγμένον ἐπὶ τῆς ράχεως ἢ ἐπὶ τοῦ ἔξωφύλλου: Βίκτωρ Οὐγγάρος. Πολλὰ ἵσαν ἀπὸ τὰς πολυτελεστέρας ἐκδόσεις, αἱ δὲ εἰκονογραφίαι, αἱ ποικιλίαι τὰ ἐκόσμουν, ἐχρησίμευσαν βεβαίως εἰς τὸν καλλιτέχνην ὡς πρότυπον διά τινα τῶν κηρίνων

αὐτοῦ ἀγάλμάτων. Ἐκεῖ πλησίον ἔσπειρτε τὶς δοκίμια σχεδιασθέντα καὶ χρωματισθέντα ὑπὲρ αὐτὸν τὸν καλλιτέχνου, τὰ ὅποια ἐμαρτύρουν ἀληθῆ ίδιοφυΐαν. Κάτωθεν ὑαλίνης σφάρας, ἐπὶ μικρᾶς τραπέζης, ἵσαν τοποθετημένα μερικά συμπλέγματα, φυλαξούμενα μὲ μεγαλητέραν προσοχὴν ἢ τὰ ἄλλα καὶ εἰς τοὺς τοίχους ἐκρέμαντο μετάλλα, ἐπὶ τῶν ὅποιων εἰκονίζετο γυναικεῖα προτομὴ καὶ πολλὰ παιδία, εἰς διαφόρους στάσεις, ὅμοιάζοντα καταπληκτικῶς μὲ τὴν Δέαν. Ἡτο εὔκολον νὰ μαντεύσῃ τὶς διὰ τὴν μήτηρ τῆς Δέας καὶ ἡ Δέα αὐτὴ εἶχον χρησιμεύση ὡς πρότυπα εἰς τὸν καλλιτέχνην.

Ἐνῷ τὸ κοράσιον ἐταξιθέτει ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ἐκκαθάριζε τὰ βιβλία τοῦ πατρός της, δὲν ἔπαινε νὰ τῷ ὄμιλῃ μὲ γλυκύτητα καὶ τρυφερότητα. Κατ' ἄρχας ἐκεῖνος ἐφαίνετο ὅτι δὲν ἐπρόσεχε καὶ πολὺ ἄλλ' ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸ πρόσωπόν του ἐξαήρενε καὶ ὁ καλλιτέχνης πρόσωπόν του ἐξαήρενε καὶ ὁ καλλιτέχνης

(Ἔπειται σύνεχεια)

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ",

HN 18 Φεβρουαρίου 1896, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ώραν 11 π. μ. ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐν τῶν κάτωθι τοῦ παρόντος πρακτηκοῦ ὑπογεγραμμένων κ. κ. Χρ. Κακουριάτου, Εὐαγ. Κουσουλάκου, Ιωάνν. Πολέμου, Γρ. Εενοπούλου καὶ Ν. Παπαδοπούλου, παρισταμένων καὶ πλείστων ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις συνδεμητῶν, ἐγένετο ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν» ἡ προκηρυχθεῖσα κλήρωσις τῶν ἀδώρων. Ἐν τῇ κληρωτίδει ἐτέθησαν ἀπαντα τὰ τὰ ὄνόματα τῶν συνδρομητῶν τῆς «Διαπλάσεως» τῶν μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς κληρώσεως πληρωτῶν τὴν συνδρομήν, τῶν διὰ τὴν «Διάπλασιν» τοῦ ἔτους 1896 ἔξικήθησαν δὲ ἀλληλοδιαδόχως ἐκ τῆς κληρωτίδος τὰ ἐπόμενα ἑκατὸν δινόματα:

1. Ἀλεξάνδρα Π. Εύγενιάδου, Κωνσταντινουπόλεως ἐκέρδισεν ἐν ὀρολόγιον τῆς τσέπης.

2. Πέτρος Ιωαννίδης, Ἀθηνῶν ἐκέρδισε τέσσαρας τόμους τῶν εἰκονογραφημένων μυθιστορημάτων Ιουλίου Βέρον.

3. Ιουλία Κ. Ζαφειράκη, Σμύρνης ἐκέρδισεν ἐν Λεξικὸν Ἐλληνογαλλικὸν καὶ Γαλλοελληνικὸν ὑπὸ Σ. Βυζαντίου.

4. Γεώργιος Ελ. Μπέλλας, Τουρνο-Μαγούρελλου, Ρουμανίας ἐκέρδισε τὸ «Σύμπτων» ὑπὸ Δ. Σ. Ζαλούχου.

5. Πέτρος Λ. Καμπάνης, Ἀθηνῶν ἐκέρδισε τρεῖς τόμους τῶν εἰκονογραφημένων μυθιστορημάτων Ιουλίου Βέρον.

6. Νικόλαος Κ. Τριανταφυλλίδης, Ἀθηνῶν ἐκέρδισε τὴν πεντάτομον Ιστορίαν τοῦ Ἐλλ. Εύονος ὑπὸ Κ. Παπαρρηγοπούλου.

7. Ἀγλαΐα Φ. Ζωγράφου, Κωνσταντινουπόλεως ἐκέρδισε τρεῖς τόμους τῶν εἰκονογραφημένων μυθιστορημάτων Ιουλίου Βέρον.

8. Ἀθηνάσιος Τσορμαλῆς, Φαναρίου ἐκέρδισεν ἐν ἔξυπνητάριον ὀρολόγιον τῆς τραπέζης.

9. Εὐγένιος Ἀνθόπουλος, Γενεύης ἐκέρδισεν ἐν δίτομον Ἐλληνικὸν Δεξικὸν ὑπὸ Γιάνναρη.

10. Γεώργιος Μακρῆς, Ἐλευσίνος ἐκέρδισε μίαν καλλιτεχνικὴν εἰκόνα.

Οἱ ἐπόμενοι δέκα (ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 11 μέχρι τοῦ 20) ἐκέρδισαν ἀνὰ μίαν ἑτησίαν συνδρομὴν τῆς «Διαπλάσεως» τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1897.

11. Χαριτίνη Μαυρογένους, Ἀθηνῶν.
12. Παναγιώτης Ἀντ. Οἰκονομίδης, Ἀθηνῶν.
13. Σανθίπητη Ἀλ. Σκόπη, Γέρες Ρωσίας.
14. Δημήτριος Κοτζάνης, Ἀθηνῶν.
15. Ἐλευθέριος Χατζῆ Σταύρος, Τάντας Αἰγαίου.
16. Ἀναστασία Ροζάκη, Κυθήρων.
17. Γεράσιμος Ἀναστασιάδης, Νικομηδίας.
18. Ἀντώνιος Κ. Κυριακίδης, Ἀθηνῶν.
19. Ἐμμ. Πορτοκάλογλου, Σινάπης.
20. Ἐλλη Γερασιμίδου, Τενέδου.

Οἱ ἐπόμενοι δέκα (ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 21 μέχρι τοῦ 30) ἐκέρδισαν ἀνὰ πάντα τόμους τῆς πρώτης περιόδου τῆς «Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων πρὸς 1 δρ.

21. Ρόζα Γ. Προσθελέγιου, Ηειραιών.
22. Ιουλία Λογιωτάτου, Λαρίσης.
23. Νικόλαος Ἀλ. Ραγκαβῆς, Ἀθηνῶν.
24. Ἐλένη Μάρκου Θεοτόκη, Κερκύρας.
25. Μαρία Ἀγορίδη, Κωνσταντινουπόλεως.
26. Δέκανδρος Σάμιος, Πορτ-Σαΐτ Αἰγαίου.
27. Χριστίνα Κοτρόου, Ἀμφιστής.
28. Σταμάτιος Μ. Θηβαίος, Ἀθηνῶν.
29. Νίκος Ἀρ. Παπανικολῆς, Σμύρνης.
30. Νικόλαος Δ. Κιτσίκης, Ἀθηνῶν.

Οἱ ἐπόμενοι δέκα (ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 31—40) ἐκέρδισαν ἀνὰ ἄντιτυπον τοῦ «Θύματος τοῦ Φθόνου».

31. Εὐγενία καὶ Γεώργιος Ν. Τριάντη, Πατρών.
32. Ὁλγα Γ. Ζωγραφάκη, Ἀθηνῶν.
33. Γεώργιος Ἐμ. Βαθέας, Χαλκίδης.
34. Δημήτριος Α. Σοφιανός, Σύρου.
35. Ἀρτεμίσιος Σ. Ἀραβαντινοῦ, Ἀθηνῶν.
36. Λεωνίδας Ζ. Χρυσοχοΐ, Βάλοι.
37. Αριάδνη Μ. Κούπα, Κεφαλληνίας.
38. Ἀπόστολος Ν. Φρόνιμος, Κατρέου.
39. Σοφία Χρονοπούλου, Ἀθηνῶν.
40. Γεώργιος Π. Γεωργιάδης, Βαθέας Σάμου.

Οἱ ἐπόμενοι δέκα (ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 41—50) ἐκέρδισαν ἀνὰ ἄντιτυπον τοῦ «Πυρειοπώλου».

41. Αἴτας Καραβίας, Ταϊγαντού.
42. Σπυρίδων Μαγιάκης, Λευκάδος.
43. Δημήτριος Δημητρέλιας, Σάμου.
44. Ἰσμήνη Κλ. Ζάννου, Ἀθηνῶν.
45. Ἀλέκος Πάλλης, Ἀθηνῶν.
46. Ιωάννης Δ. Δούμας, Ἀθηνῶν.
47. Ἄννα Ἀνδρέου Ψύλλα, Ἀθηνῶν.
48. Ὁλγα Γ. Ν. Γαρδελίνου, Τριπόλεως.
49. Ἀλεξάνδρα Σωτ. Δούρου, Λαμίας.
50. Βεατρίκη Χωραφᾶ, Ληξουρίου.

Οἱ ἐπόμενοι δέκα (ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 51—60) ἐκέρδισαν ἀνὰ ἄντιτυπον τῆς «Μαρουσιάς».

51. Μαριγώ Λ. Σταυράκη, Ιου.
52. Ἐμμ. Ἀντ. Κριεζῆς, Ἀθηνῶν.
53. Ιωάννης Γ. Καραμήτσας, Ἀθηνῶν.
54. Γεώργιος Ι. Σαραφόπουλος, Βάλου.
55. Κατίνα Δ. Κατερινοπούλου, Ἀθηνῶν.
56. Αίκατερίνη Κοτσάλη, Ραμλίου Αἰγαίου.
57. Κωνστ. Ν. Τζερούλης, Πατρών.
58. Κωνστ. Α. Ζηνόπουλος, Ἀθηνῶν.
59. Χρυσούλα Κ. Καλλάρη, Κερκύρας.
60. Αθαν. Περ. Ἀργυρόπουλος, Ἀθηνῶν.

Οἱ ἐπόμενοι δέκα (ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 61—70) ἐκέρδισαν ἀνὰ ἄντιτυπον τῆς «Νίνας».

61. Πολύμυνα Α. Λασκήρεως, Σμύρνης.
62. Ἀλέξ. Μ. Δήμητρας, Ἀθηνῶν.
63. Μαρία Εμμ. Λυκούδη, Ἀθηνῶν.
64. Ἀντώνιος Πετσάλης, Κερκύρας.
65. Καλλιόπη Γ. Γαλάτη, Σύρου.
66. Νικόλ. Σ. Τσουλουχόπουλος, Σπετσῶν.
67. Δημ. Ἀγγ. Παπαντωνίου, Πόρου.
68. Σπυρ. Ι. Μπολλάνης, Τριπόλεως.
69. Ν. Μαχαΐτης, Ἀθηνῶν.
70. Ι. Ψαχαρόπουλος, Ἀθηνῶν.

Οἱ ἐπόμενοι δεκαπέντε (ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 71—85) ἐκέρδισαν ἀνὰ τόμον τῆς πρώτης περιόδου τῆς «Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων πρὸς 1 δρ.

71. Νικόλ. καὶ Ιωάν. Γ. Μπούμπουλης, Ἀθηνῶν.
72. Εὐγενία Σπ. Τριάντη, Πατρών.

73. Λέων Μ. Καλοκαιρινός, Ἀθηνῶν.
74. Νικόλ. Πλατύτης Τήνου.

75. Χρ. Ι. Νικολαΐδης, Σύρου.

76. Ἀγγέλα Κ. Λουγγῆ, Ἀθηνῶν.

77. Μελιτέμην Στυλ. Μουσούρου, Ἀθηνῶν.

78. Γεωργία Ν. Μαλούχου, Δημητσάνης.

79. Βελούδω Κ. Παπαγιάνη, Πατρών.

80. Ἀρδούρος Ματαθίου Κοέν, Χαν

τὸ διακριτικὸν γνώρισμα τῆς ἐκκλησια-
στικῆς διακονίας καὶ συμβολίζει τὰς
πτέρυγας τῶν ἀγγέλων, τῶν παριστα-
μένων καὶ διακονούντων τῷ Θεῷ.

Διὰ τῶν δὲ λίγων τούτων συνεπληρώ-
σαμεν τὰ περὶ τῶν ιερῶν ἀμφίων. "Ισως
ἔπειθε ποτέ εἰς τὸν νοῦν σας ἡ ἔξῆς
ἀπορία: Πῶς, ἀφ' οὐδὲ Χριστὸς ὅτο δὲ
τύπος τῆς ταπεινότητος καὶ τῆς μετρι-
οφροσύνης, οἱ ἐπὶ τῆς γῆς ἀντιπρόσω-
ποι αὐτοῦ καὶ λειτουργοὶ φέρουν τόσον
πολυτελῆ καὶ ἐπιδεικτικά ἐνδύματα.
Ἄλλα βεβαίως ἡ ἀπορία σας διελύθη
ὅταν ἐμάθατε τὴν σημασίαν ἑκάστου
τῶν ιερῶν ἀμφίων καὶ προπάντων ὅτι
ἡ λαμπρότης αὐτῶν καὶ ἡ ἡγεμονικὴ
πολυτελεία παριστᾶ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ
τὴν λαμπρότητα καὶ εἰκονίζει τὴν πνευ-
ματικὴν Ἐξουσίαν τῶν λειτουργῶν τοῦ
Τοῦ Φίστου, πρὸ τῆς ὀποίας κλίνουν τα-
πεινῶς τὴν κεφαλὴν ὅλαις αἱ ἄλλαι Ἐξου-
σίαι τῆς γῆς!

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΟΤΟΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εἰς τὸ τραπέζι.

— Μαρμάρι, κύτταξε δω! Η αὐγοθήκη ἐμ-
χρυνει καὶ δὲν χωρεῖ πιά τὸ αὐγὸν μου.

— Ανόητη, τί λέει; Μικραίνει η αὐγοθήκη;
— Βέβαια! Πῶς θέβει το χωροῦς;

Εστάλη ὑπὸ τῆς Λειθαλὸς Μηροῦντος

* Ο Κουφικεραλάκης εἶναι μύωψ καὶ ἀγρότες
γυαλιά.—Ἐγώ, λέγει, θά τα φορῶ καὶ τὴν
νύκτα, διανομοῦμαι.

— Μᾶ γιατί;

— Δὲν ἔννοεστε; "Αν ξυνήσω χωρὶς γυαλιά,
δὲν δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω ἀν εἴναι 'μέρα η
νύκτα!"

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Τάκου τοῦ Φοίβου.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ἢ τοι γιονδλογοι διάλογοι καὶ δραμάτια
δι' ἐορτὰς Σχολείων καὶ Οἰκογενειῶν

Ἐκδοθέσται περὶ τὰ μέσα 'Απριλίου ὑπὸ¹
τῆς Διευθύνσεως τῆς Αιτιαλάσσεως τῶν Παιδῶν.

Τημᾶτας: Διὰ τοὺς πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ
ἐγγραφησμένους συνδρομητὰς φρ. 1, 50.

Διὰ τοὺς μετὰ τὴν ἐκδοσιν ἀγοραστὰς φρ. 2.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Η ἀπορία σου. "Αετὲ τοῦ 'Ορέων — ἀπὸ
τὸ φευδώνυμόν σου σοῦ ἀφήσεις τὸ ἐπίθετον
χιονοσκεπτὸν, διότι το εἶχε μίλιν φορὰν ἔνας
ἄλλος μου φίλος — ἡ ἀπορία σου λύεται εὐκολω-
τάτα. Επειδὴ τὰ φυλλάδια στέλλονται ταχυ-
δρυμικός, ἡ διανομή τῶν ἔνιστας βραδύνει: 'Αλλὰ
τὸ Σόδεβατον, τὶ τὴν Κυριακήν. Κάθε ἐκδό-
μαδὲ δὲν λαμβάνεις ἀπὸ δὲν φυλλάδιον;

Η ὥραιοτάτη ἐπιστολή σου, Δάφνη, εἰς τὴν
δόποιν μὲ τόσον ἔνθουσιασμὸν περιγράφεις τὴν
ἐπίσκεψίν σου εἰς τὸν Ἀκρόπολιν, μὲ κατεγο-
ρήσεις. Καὶ ἐγὼ δύσκολοι εἰς τὸν ιερόν
τοντούς καὶ ἀνέρων μοι περιγράφεις τὴν
παραγέλλοντα τὸν θρόνον, — Σωτήριον Καραμάνον,
Εὔαν Πεστεμάτζογλον.—Δημ., Κ. Ζαλούστων,
Ἀτρόμητον Μεγελίκ, τοῦ ὁποίου εἴναι δεκτὸν
τὸ φευδώνυμον, — Χωρακήν τῆς Ρουμανίας, τῆς
οποίας ἀντομούν θά λέων γράμμα μισθίσειν.
— Οραταρέζέρνουραν, ἡ οποία δὲν βλέπει τὴν
ώραν νὰ λέων τὴν φωτογραφίαν μου, — Χαλα-
σμὸν Κρόμου κλπ. κατ.

φεων. Συμφωνῶ μαζὶ σου ὅτι ἔπειτε ν' ἀνέρ-
χωται πολὺ συχνότερα τὰ παιδία καὶ τὰ κο-
ράσια νὰ θυμάζουν τὰ ἐρέπια τοῦ μεγάλουν καὶ
ἀρχαίουν ἔκεινον κόδουν. Μόλις ἀνέγνωσα τὴν
ἐπιστολήν σου, εἶπο ἀμέσως εἰς ἓνα συνεργά-
την μου νὰ γράψῃ περὶ τῆς Ἀκρόπολεως καὶ
τῶν ἄλλων ἐν τῷ Αθηναϊκῷ μνημείῳ, καὶ παρήγειλα τὰ σχετικά εἰκόνας, δι' ὃν θὰ συ-
νοδεύσω τὰ ἄρθρα του. Είσαι τόρα εὐχαριστη-
μένη;

Ἄγαπητέ μου Σωτήριε Λόντε, ἡ Δάφνη μὲ
παρακαλεῖ νὰ σας εἴπω τοὺς ἀπασπόμενοὺς τῆς
καὶ διὰ τοὺς θαῦματαν τὰς ἀδελφές της 'Αθη-
ναῖς κατὰ τοὺς Ολυμπιακοὺς Ἀγάνας, ἀν δῆ-
λεγε: διὰ νάγκανοις ἀλλὰ τουλάχιστον διὰ νὰ
θυμάσης καὶ νὰ χειροκροτήσῃς τους ἀγνοιστάς.
Θὰ ἔλθει;

Τοῦ φυλλάδιον αὐτοῦ, ἀγαπητέ μου Περικλῆ
Δ. Σκέρερη, τὸ ὅποιον ἐλπίζω νὰ λέθησῃ τὴν
ἡμέραν τῶν γενεθλίων σου, σοῦ στέλλω τὰς
καλλιτέρας μου εὐχάς. Εἰδει ἐν πάσῃ εὐτυχίᾳ
καὶ χαρᾷ νὰ ἐορτάσῃς τὴν ἡμέραν αὐτῆν ἀκόμη
ἐνενέητη φορές, ὅχι περισσότερες, μὲ μόνην
τὴν ὑποχρέωσιν νὰ γίνεται καλὸς καὶ χρήσιμος
εἰς τὴν κοινωνίαν σὸν θερώποτος. — Τὸ βιβλίον ποῦ
ζητεῖς στοιχεῖς 50 λεπτά.

Χαίρω πολὺ ποὺ τηρεῖς τὴν ὑπόσχεσίν σου,
Φίλη τῆς Διαπλάσεως, καὶ εὔχομαι: γὰρ ἔκ-
κολουθήσεις. 'Ο τόμος που ζητεῖς είναι δὲ τοῦ
1894 καὶ τιμάται δρ. 7.

Ἄπεναντας μου προκενεῖς πολλὴν εὐχαρί-
στησιν, 'Ερευνητά, νά μου γράψῃς καθ' ἔδο-
μάδα. "Αλλοτε διὰς τὰς πνευματικὰς ἀσκήσεις
νά τας γράψῃς εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου.

Προτιμῶ νά μου γράψῃς πάντοτε μὲ τὸ δικό
σου χέρι. "Ηονχο Αεράκη, (τὸ μέρος δὲν την
γέρει) Ήονχο Αεράκη, (τὸ μέρος δὲν την
γέρει) ούτε μὲ τὸ 'Ηονχον ούτε μὲ τὸ 'Ηονχο
μάστο, δι' αὐτὸ το 'ηοκαία) Βλέπεις πως σία
θέλη κανεῖς κατορώνεις καὶ διὰς ἀκόμη τοῦ φα-
νονταις διασκολώτατα;

Είμαι βέβαια, Μαργαρίτα, διὰ δοσ' ἐθευ-
σίασί τοῦ τοῦ ορφανοῦ. Είπα εἰς τὸν
τοῦ Φαίδωνα διὰς σοῦ ἀρέσει καλλιτέρα ἡ ἀπο-
κρηνά ἀπὸ τὴν Σαρακοστήν, ἀλλὰ δὲν το ἐπί-
στευσεις! Αδύνατον, μοῦ εἴπε, ἔνα τόσῳ ἔκπυντο
καὶ καλὸς πορτίσι νὰ προτιμᾷ τὰς ἡμέρας τῆς
ἀργίας τῶν ματαίων διασκεδάσεων, ἀπὸ τὰς
ἡμέρας τῆς ἑρασίας, τῶν προσευχῶν καὶ τῆς
μετρίας ἀναπαύσεως! Καὶ ἔγω ἐπυμώνησα μαζὶ²
του καὶ είπα 'ἀδύνατον'!

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Τάκου τοῦ Φοίβου.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ἢ τοι γιονδλογοι διάλογοι καὶ δραμάτια
δι' ἐορτὰς Σχολείων καὶ Οἰκογενειῶν

Ἐκδοθέσται περὶ τὰ μέσα 'Απριλίου ὑπὸ¹
τῆς Διευθύνσεως τῆς Αιτιαλάσσεως τῶν Παιδῶν.

Τημᾶτας: Διὰ τοὺς πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ
ἐγγραφησμένους συνδρομητὰς φρ. 1, 50.

Διὰ τοὺς μετὰ τὴν ἐκδοσιν ἀγοραστὰς φρ. 2.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Η ἀπορία σου. "Αετὲ τοῦ 'Ορέων — ἀπὸ
τὸ φευδώνυμόν σου σοῦ ἀφήσεις τὸ ἐπίθετον
χιονοσκεπτὸν, διότι το εἶχε μίλιν φορὰν ἔνας
ἄλλος μου φίλος — ἡ ἀπορία σου λύεται εὐκολω-
τάτατα. Επειδὴ τὰ φυλλάδια στέλλονται ταχυ-
δρυμικός, ἡ διανομή τῶν ἔνιστας βραδύνει: 'Αλλὰ
τὸ Σόδεβατον, τὶ τὴν Κυριακήν. Κάθε ἐκδό-
μαδὲ δὲν λαμβάνεις ἀπὸ δὲν φυλλάδιον;

Η ὥραιοτάτη ἐπιστολή σου, Δάφνη, εἰς τὴν
δόποιν μὲ τόσον ἔνθουσιασμὸν περιγράφεις τὴν
ἐπίσκεψίν σου εἰς τὸν Ἀκρόπολιν, μὲ κατεγο-
ρήσεις. Καὶ ἐγὼ δύσκολοι εἰς τὸν ιερόν
τοντούς καὶ ἀνέρων μοι περιγράφεις τὴν
παραγέλλοντα τὸν θρόνον, — Σωτήριον Καραμάνον,
Εὔαν Πεστεμάτζογλον.—Δημ., Κ. Ζαλούστων,
Ἀτρόμητον Μεγελίκ, τοῦ ὁποίου εἴναι δεκτὸν
τὸ φευδώνυμον, — Χωρακήν τῆς Ρουμανίας, τῆς
οποίας ἀντομούν θά λέων γράμμα μισθίσειν.
— Οραταρέζέρνουραν, ἡ οποία δὲν βλέπει τὴν
ώραν νὰ λέων τὴν φωτογραφίαν μου, — Χαλα-
σμὸν Κρόμου κλπ. κατ.

φεων. Συμφωνῶ μαζὶ σου ὅτι ἔπειτε ν' ἀνέρ-

χωται πολὺ συχνότερα τὰ παιδία καὶ τὰ κο-

ράσια νὰ θυμάζουν τὰ ἐρέπια τοῦ μεγάλουν καὶ
ἀρχαίουν ἔκεινον κόδουν. Μόλις ἀνέγνωσα τὴν
ἐπιστολήν σου, εἶπο ἀμέσως εἰς ἓνα συνεργά-
την μου νὰ γράψῃ περὶ τῆς Ἀκρόπολεως καὶ παρήγειλα τὰ σχετικά εἰκόνας, δι' ὃν θὰ συ-
νοδεύσω τὰ ἄρθρα του. Είσαι τόρα εὐχαριστη-
μένη;

Άγαπητέ μου Σωτήριε Λόντε, ἡ Δάφνη μὲ
παρακαλεῖ νὰ σας εἴπω τοὺς ἀπασπόμενοὺς τῆς
καὶ διὰ τοὺς θαῦματαν τὰς ἀδελφές της 'Αθη-

ναῖς κατὰ τοὺς Ολυμπιακοὺς Ἀγάνας, ἀν δῆ-
λεγε: διὰ νάγκανοις ἀλλὰ τουλάχιστον διὰ νὰ
θυμάσης καὶ νὰ χειροκροτήσῃς τους ἀγνοιστάς.
Θὰ ἔλθει;

Τοῦ φυλλάδιον αὐτοῦ, ἀγαπητέ μου Περικλῆ
Δ. Σκέρερη, τὸ ὅποιον ἐλπίζω νὰ λέθησῃ τὴν
ἡμέραν τῶν γενεθλίων σου, σοῦ στέλλω τὰς
καλλιτέρας μου εὐχάς. Εἰδει ἐν πάσῃ εὐτυχίᾳ
καὶ χαρᾷ νὰ ἐορτάσῃς τὴν ἡμέραν αὐτῆν ἀκόμη
ἐνενέητη φορές, ὅχι περισσότερες, μὲ μόνην
τὴν ὑποχρέωσιν νὰ γίνεται καλ